

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

sunnuntai 7.7.2024
päätösseurat klo 13.30
Paula Raitis

Onko sinun ollut ikävä äitiä? Näin kysyi ystäväni kun pitkästä aikaa tavattiin. No on, huudahdin. Minulla on äitiä ikävä.

Äiti kuoli maaliskuussa viime vuonna. Häntä veisattiin ulos tästä maailmasta pitkään, muistisairaus vei hänet pikkuhiljaa ensin sanojen tuolle puolen, omaan tyyneen hiljaisuuteensa, ja sitten lopulta hän sai lähteä rauhassa, kivutta ja rakkaitensa keskeltä. Elämä tuli valmiiksi, ei jäänyt kesken.

Minulla on äitiä ikävä. Monet ovat ne kerrat, kun häivähdyksenä on tullut mieleen, että jospa äiti kohta soittaisi. Vaikkei hän soittanut enää moneen vuoteen. On asioita joita haluaisi kertoa äidille, ja elämän tapahtumia, joissa toivoisi äidin olevan mukana.

Suru on kuitenkin ihmeellinen asia. Minulle äidin kuoleman suru on paljon ollut myös iloa ja kiitollisuutta. Iloa siitä, kuinka monille hän oli tärkeä ja merkityksellinen. Iloa kaikesta, mihin hän tässä maailmassa jätti jäljen. Kiitollisuutta siitä, mitä hän meille läheisilleen oli. Kiitollisuutta surusta, sillä se on rakkauden vääjäämätön kumppani. Kiitollisuutta siitä, että Jumala on niin paljon siunannut äitiä ja meitä kaikkia.

Minulla on äitiä ikävä. Luulen, että äitiä ikävöidessäni ikävöin myös sitä ihmistä, joka minä olin äidille. Kun äitiä ei enää ole, olenko minä silti vielä? Tunnistan itsessäni kyllä joitakin äidiltä perittyjä ominaisuuksia, ja peiliin katsoessakin joskus välähtää näkyviin äidin piirteitä. Äidin ajattelu on muovannut minua paljon.

Tietysti olen aina äitini tytär, mutta mitä se tarkoittaa, kun äiti ei enää ole täällä? Ikävöin sitä Paulaa, joka oli äidin hiukan huoleton kuopus. Olenko minä vielä?

Olen kasvanut rannikolla, ja meri on minulle tärkeä. Olen kuitenkin vähitellen ymmärtänyt, että oikeastaan minulle on tärkeää vain ajatus merestä. Tieto ja tunne siitä, että meri on. Meri on tuolla jossain, aina lähellä vaikka olisi kaukanakin. Minun ei tarvitse päästä katsomaan merta, minun ei tarvitse päästä merelle.

Tiedän että meri on olemassa, se vaikuttaa minuun, vaikken sitä näe. Se on ajatukseni merestä, ja se riittää. Ajatus merestä riittää.

Olen ymmärtänyt senkin, että minulle on tärkeää ajatus Jumalasta. Jumala, niin kuin meri, on olemassa ja vaikuttaa minuun, vaikken häntä näe ja vaikka mitä hänestä ajattelin. Hän on tuolla jossain, aina lähellä, vaikka olisi kaukanakin. Uskon, että Jumala on aina myös minun kanssani, uskon että suurin rakkaus sulkee myös minut sisäänsä. Minä yritän tehdä sen vähän minkä voin,

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

 Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

kaikki muu on Jumalan käsissä. Se on ajatukseni Jumalasta, ja se ajatus riittää. Ajatus Jumalasta riittää.

Mäntsälän herättäjäjuhlilla vuonna 1988 äitini kertoi puheessaan ensimmäisestä hautauksesta, jonka hän oli pappina hoitanut aiemmin samana vuonna. Vainajan elämä oli kulkenut sellaisia polkuja, ettei hautajaisiin tullut yhtään omaista. Häntä saattoivat muutama ystävä ja sosiaaliviranomaiset. Mies ei ollut osannut elää niin kuin olisi pitänyt, niin kuin toiset ihmiset olisivat halunneet ja yhteiskunnan säädökset vaatineet. Läheiset eivät voineet antaa anteeksi edes kuoleman tullessa. Yhteiskunta oli armeliaampi, sillä sosiaalihuollon edustajat kantoivat hänet hautaan ja laskivat haudalle kukat. Kirkko saattoi hänet rukoillen ja siunaten hautaan kyselemättä kelvollisuutta. Syvyydestä minä huudan sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni. Puheessaan äiti kysyi, kenellä meistä on hautaan laskettaessa enemmän ansioita näytettävänä kuin tuolla miehellä ja totesi, että siinä on kaikki armon varassa. Usko on siinä, että epäonnistuneet ja epäonnistuvat ihmiset jaksavat selvitä elämästä, hoitaa omat tehtävänsä ja kantaa toistenkin kuormia.

Huuto syvyydestä kätkee sisäänsä lähimmäisen ja koko maailman.

Viime aikoina olen havahtunut siihen, että niin kuin ajatus merestä ja ajatus Jumalasta, myös ajatus äidistä riittää. Suru, ikävä, ilo ja kiitollisuus saavat uusia muotoja, tunteet ja ajatukset muuttuvat, aaltoilevat ja lainehtivat. Äiti on aina lähellä, koska äiti on sydämessäni. Minulla oli äiti, jota saan nyt kaivata. Sekin on onni ja etuoikeus. Äiti vaikuttaa minuun yhä, vaikkei hän ole enää täällä. En voi tavata häntä, en voi puhua hänen kanssaan, ikävöin häntä. Mutta silti, silti: ajatus äidistä riittää.